

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 1. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2011/7658
KARAR NO : 2011/8906

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ŞARKÖY ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 13/04/2010
NUMARASI : 2010/32-2010/47
DAVACILAR : AYDIN ÖZDEMİR VD.
DAVALI : SADIYE ÖZDEMİR
DAVA TÜRÜ : TAPU İPTALİ VE TESCİL

Taraflar arasında görülen davada;

Davacılar, ortak miras burakanları Ziya'nın, davalı gelinine dava konusu taşınmazların temlikini sağladığını, yapılan işlemlerin mirasçıdan mal kaçırma amaçlı ve muvazaalı olduğunu ileri sürerek, tapu kayıtlarının miras payları oranında iptal ve tescilli, olmadığı takdirde tenkis isteğinde bulunmuşlardır.

Davalı, davaya cevap vermemiştir.

Davacılar vekili, 13.04.2010 tarihli oturumda davadan feragat etmiştir.

Mahkemece, feragat nedeniyle davanın reddine, peşin alınan harç yeterli olduğundan yeniden harç alınmasına yer olmadığına karar verilmiş, davacılar hüküm kesinleştikten sonra nispi harcın iadesini talep etmişler, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozma isteğiyle dosyanın gönderildiği anlaşılmaktadır.

Karar, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kamu yararına temyiz edilmiş olmakla; Tetkik Hakimi Ülkü Akdoğan'ın raporu okundu, düşüncesi alındı. Dosya incelendi, gereği görüşülüp, düşünüldü.

-KARAR-

Davacılar, muris muvazaası hukuksal nedenine dayalı tapu iptal, tescil olmadığı takdirde tenkis isteğinde bulunmuşlar, 13.04.2010 tarihli oturumda davadan feragat etmişlerdir.

Mahkemece, feragat nedeniyle davanın reddine, peşin alınan harç yeterli olduğundan yeniden harç alınmasına yer olmadığına karar verilmiş, hüküm bu haliyle kesinleştikten sonra davacılar nisbi harcın iadesini talep etmişler, bu kez Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı mahkemece hükümde ödenmesi gerekenden fazla olan harcın istek üzerine geri verilmesi yönünde karar verilmesi gerekirken, konuya ilişkin herhangi bir karar verilmemesinin doğru olmadığı ve bozulması gerektiği gerekçesiyle kanun yararına temyiz isteminde bulunmuştur.

Bilindiği üzere; konusu belli bir değer ile ölçülebilen davalarda 492 sayılı Harçlar Kanununun 28/a maddesi hükmünce karar ve ilam harçlarının 1/4'ü peşin olarak alınır. Yine aynı yasa eki (1) sayılı tarifeye göre davanın reddi halinde maktu red harcına hükmedilir. Anılan Yasanın 31.maddesinde ise "peşin alınan karar ve ilam harcı için hitamında ödenmesi gerekenden fazla olduğu anlaşılırsa fazlalık istek üzerine geri verilir" hükmü öngörülmüştür.

Eldeki davada davacılar dava dilekçesinde harca esas değeri 30.000.-TL göstermek suretiyle Harçlar Yasasında öngörülen peşin harcı yatırarak talepte bulunmuşlardır. Feragat nedeniyle davanın reddine karar verildiğine göre, peşin olarak tahsil edilen harçtan Harçlar Yasasının 22.maddesi hükmü uyarınca alınması gerekli maktu harcın 2/3 oranında mahsubundan sonra fazlaya ilişkin harcın iadesine karar verilmesi gerekirken bu hususun gözardı edilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup, bozmayı gerektirir.

Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HUMK'nun 427/6 maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonucuna etkili olmamak üzere HUMK'nun 428.maddesi gereğince **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, alınan peşin harcın temyiz edene geri verilmesine, 19.09.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2013/20997

KARAR NO : 2014/9282

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : KIRKLARELİ 1. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 24.09.2010

NUMARASI : 2010/460-2010/480

DAVACI : MALKOÇ ERTAN UZAY

DAVALI : İSMAİL ÖZCÜCECİK

DAVA TÜRÜ : TAPU İPTALİ VE TESCİL

Taraflar arasında görülen tapu iptali ve tescil davası sonunda, yerel mahkemece davanın, kabulüne ilişkin olarak verilen karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, Tetkik Hakimi Şükrü Hanlı Baydın'ın raporu okundu, açıklamaları dinlendi, gereği görüülüp düşünüldü;

-KARAR-

Malkoç Ertan Uzay 30.07.2010 tarihinde, İsmail Özcücecik aleyhine Kırklareli Asliye Hukuk Mahkemesinde açtığı davasında 397 ada 76 parsel sayılı taşınmazdaki ½ payının hile ile elinden alındığını ileri sürüp iptal-tescil isteğinde bulunmuş, mahkemece davanın kabulüne ilişkin olarak verilen karar temyiz edilmeksizin 13.10.2010 tarihinde kesinleşmiş, Adalet Bakanlığı'nun talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 13.11.2013 günlü ve 2013/344312 sayılı yazısı ile kesinleşen bu kararın taşınmazın aynına ilişkin davaların taşınmazın bulunduğu yer mahkemesinde açılmasına ilişkin kesin yetki kuralına aykırı olduğundan temyiz edilmiş ve kararın kanun yararına bozulması istenilmiştir.

Bilindiği ve 1086 sayılı Yasanın 13.(6100 sayılı Yasanın 12.md) maddesinde düzenlendiği üzere; taşınmazın aynına ilişkin davalar, taşınmazın bulunduğu yer mahkemesinde açılır. Bu yetki kuralı kamu düzenine ilişkin olup kesindir ve mahkemece resen (kendiliğinden) gözönünde tutulur.

Ne var ki mahkemece kesin yetki kuralı gözardı edilerek yetkisiz mahkemede dava kabul kararı ile sonuçlandırılmıştır.

Hâl böyle olunca; 1086 sayılı HUMK 13.(6100 sayılı HMK'nun 12.md) maddesi gereğince yetkisizlik kararı verilmesi gerekirken, yazılı şekilde davanın esası bakımından karar verilmiş olması doğru değildir.

Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HUMK'nun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonucuna etkili olmamak üzere HUMK'nun 428.maddesi gereğince **BOZULMASINA** ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, **06.05.2014** tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

ESAS NO : 2012/2454

KARAR NO : 2012/6050

YARGITAY İLAMI

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bor Sulh Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 28/01/2010

NUMARASI : 2009/497-2010/54

DAVACI : Emin Yılmaz

DAVALI : Derya Çelik ve ark

DAVA TÜRÜ : Ortaklığın giderilmesi

Mahalli mahkemesinden verilmiş bulunan yukarıda tarih ve numarası yazılı ortaklığın giderilmesi davasına dair karar, Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı tarafından süresi içinde temyiz edilmiş olmakla, dosyadaki bütün kağıtlar okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Dava, dört adet taşınmazda ortaklığın giderilmesi istemine ilişkindir. Mahkemece, 9 parsel sayılı taşınmaz hakkındaki davanın reddine, 12, 19 ve 44 parsel üzerindeki ortaklığın satış suretiyle giderilmesine karar verilmiş, hüküm temyiz edilmeksizin kesinleşmiş ve hükmün Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 205 ada 19 parsel için kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Paydaşlığın (ortaklığın) giderilmesi davaları paylı veya elbirliği mülkiyetine konu taşınır veya taşınmaz mallarda paydaşlar (ortaklar) arasında mevcut birlikte mülkiyet ilişkisini sona erdirip ferdi mülkiyete geçmeyi sağlayan iki taraflı taraflar için benzer sonuçlar doğuran davalardır.

Paydaşlığın(ortaklığın) giderilmesi davasını paydaşlardan (ortaklardan) biri veya bir kaç diğ er paydaşlara (ortaklara) karşı açar. HUMK.nun 569.maddesi hükmü uyarınca davada bütün paydaşların (ortakların) yer alması zorunludur. Paydaşlardan veya ortaklardan birisinin ölmesi halinde alınacak mirasçılık belgesine göre mirasçılarının davaya katılmaları sağlandıktan sonra işin esasının incelenmesi gerekir.

Olayımıza gelince; dava konusu yapılan ve satışına karar verilen 205 ada 19 parsel sayılı taşınmazın paydaşlarından Murat Demir'in davaya dahil edilmediği anlaşılmaktadır. Bu durumda mahkemece Murat Demir'in davaya dahil edilerek adına usulüne uygun dava dilekçesinin tebliğ olunması ve taraf teşkili sağlandıktan sonra işin esası hakkında bir karar verilmesi gerekirken, taraf teşkili sağlanmadan yazılı şekilde karar verilmesi doğru değildir.

Hüküm bu nedenle bozulmalıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın temyiz isteminin kabulü ile hükmün 205 ada 19 parsel için HUMK.nun 427/6.maddesi gereğince kanun yararına BOZULMASINA, HUMK.nun 427/son maddesi gereğince kararın bir suretinin Resmi Gazetede yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığı'na gönderilmesine, istek halinde peşin alınan temyiz harcının temyiz edene iadesine, 17.04.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2011/12119

KARAR NO : 2011/13872

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : İzmir 1. Tüketici Mahkemesi
TARİHİ : 08/02/2011
NUMARASI : 2010/1197-2011/77
DAVACI : Rintgel Mobil Teknolojileri Ürünleri Tic. A.Ş. vekili avukat Murat Talat Ünlü
DAVALI : Ömer Erdoğan

Taraflar arasındaki satıcının hakem kurulu kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozma istemiyle temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

K A R A R

Davacı, Narlıdere Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığının 2010/148 karar ve 9.11.2011 tarihli kararı ile 280.00 TL ürün bedelinin tüketiciye ödenmesine karar verildiğini, verilen kararın hukuka aykırı olduğunu ileri sürerek bu karara süresi içinde itiraz ettiklerini, Narlıdere Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığının 9.11.2010 tarih ve 2010/148 sayılı kararın iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalıya tebligat yapılmış ancak davalı duruşmalara katılmamıştır.

Mahkemece, Telsiz Kanununun 25.maddesine göre kullanımı engelleyen hukuki ayıp söz konusu olduğundan ve Narlıdere Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı kararının iptalini gerektiren başka bir neden olmadığından sabit olmayan itirazın reddine karar verilmiştir.

Red kararı niteliği itibariyle kesin olarak verilmiş olmakla bu karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozma istemiyle temyiz edilmiştir.

Davacının, davalıya sattığı cep telefonunun klonlandığının anlaşılması üzerine ürünün kara listeye alındığı dosya içeriğinden anlaşılmaktadır. Klonlanmış cep telefonunun 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanunun 4.maddesi gereğince ayıplı mal olduğunun kabulü gerekir. Ayıplı mal satışında tüketici süresinde ayıp ihbarında bulunduğu takdirde, bedel iadesini içeren sözleşmeden dönme malın ayıpsız misli ile değiştirilmesine ayıp oranında bedel indirimi veya malın ücretsiz onarımını isteme hakkına sahiptir. Ne var ki, tüketicinin yasa dışı öngörülen seçimlik haklarını kullanabilmesi için ayıbın satış sözleşmesinin yapıldığı anda mevcut olması gerekir. Satışa konu malda, kullanımdan doğan arızalar ayıp kapsamına girmez. Mahkemece, bu konuda bilirkişi incelemesi yaptırılıp, klonlamanın satıcı hatasından kaynaklanıp kaynaklanmadığı satış sözleşmesinden sonra tüketici hatası ile klonlanıp klonlanmadığı hususlarının araştırılarak hasil olacak sonuca uygun bir karar verilmesi gerekirken iletişim kurumunun davalıya ait telefonun imei numarasının başka cihazlara kopyalandığına ilişkin yazısı esas alınarak eksik inceleme ile yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmektedir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, 18.10.2011 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2013/30263

KARAR NO : 2013/32458

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Kandıra Asliye Hukuk Mahkemesi (Tüketici Mahkemesi Sıfatıyla)
TARİHİ : 15/02/2013
NUMARASI : 2012/426-2013/123
DAVACI : Serhat Akalın
DAVALI : Boch Termo Teknik Isıtma ve Kila Ticaret vekili Avukat Tancir Demir

Taraflar arasındaki tüketici hakem heyeti kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı, 2010 yılında 3 adet Buderus marka kombi satın aldığını, aynı bina içinde bulunan 3 ayrı yere monte ettirdiğini, kombilerden birinin arızalandığını, ancak bunun garanti kapsamına girmediği belirtilerek kendisinden 485,00 TL tamirat ücreti alındığını, Kandıra Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin 12.05.2012 tarih ve 2012/278 karar sayılı kararı ile; arızanın garanti kapsamında olmadığı gerekçesiyle 485,00 TL tamirat ücretinin iadesine ilişkin talebinin reddedildiğini ileri sürerek, bu kararın iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, davanın yasal süresi içinde açılmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Uyuşmazlık, davanın süresi içinde açılıp açılmadığı hususundadır. 4077 Sayılı Kanununun 22/5.maddesine göre; Değeri beşyüz milyon liranın altında bulunan uyuşmazlıklarda tüketici sorunları hakem heyetlerine başvuru zorunludur. Bu uyuşmazlıklarda heyetin vereceği kararlar tarafları bağlar. Bu kararlar İcra ve İflas Kanununun ilamların yerine getirilmesi hakkındaki hükümlerine göre yerine getirilir. Taraflar bu kararlara karşı onbeş gün içinde tüketici mahkemesine itiraz edebilirler.

Davacı, aldığı kombinin arızalanması üzerine kendisinden alınan 485,00 TL tamirat bedelinin iadesi talebinin reddine ilişkin Kandıra Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin 12.05.2012 tarih ve 2012/278 karar sayılı kararının iptali istemiyle eldeki davayı açmıştır. Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin kararı 04.06.2012 tarihinde davacı tüketiciye tebliğ edilmiş, davacı kararın iptali istemiyle 14.06.2012 tarihinde eldeki davayı açmıştır. Buna göre davanın yasal süresi içinde açıldığının kabulü ile; işin esasına girilerek sonucuna uygun bir karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Kandıra Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 15.02.2013 tarih ve 2012/426 esas 2013/123 karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, 24.12.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 13.Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2013/30267

KARAR NO : 2013/32460

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Aşkale Asliye Hukuk Mahkemesi (Tüketici Mahkemesi sıfatıyla)
TARİHİ : 13/03/2013
NUMARASI : 2013/4-2013/26
DAVACI : Türkiye Vakıflar Bankası vekili avukat Abdullah Pala
DAVALI : Veysel Kundul

Taraflar arasındaki tüketici hakem heyeti kararına itiraz davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına bozulması istenilmekle, incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

KARAR

Davacı, davalının bankadan kredi kullandığını, kendisinden 450, 00 TL masraf kesildiğini, davalının müracaatı üzerine Aşkale Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin 26.11.2012 tarih ve 2012/41 sayılı kararı ile davalıdan alınan 450, 00 TL masrafın davalıya iadesine karar verildiğini belirterek; bu kararın iptaline karar verilmesini istemiştir.

Davalı, davanın reddini dilemiştir.

Mahkemece, tüketici kredisi sözleşmesinde ve geri ödeme planında masrafın ve miktarının belirtildiği, bu nedenle haksız şart olarak kabul edilemeyeceği gerekçesiyle, davanın kabulüne, Aşkale Kaymakamlığı Tüketici sorunları Hakem Heyetinin 26.11.2012 tarih ve 2012/41 sayılı kararının iptaline karar verilmiş, karar Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Taraflar arasında kredisi sözleşmesi bulunduğu ve davacı banka tarafından 450, 00 TL masraf alındığı hususu ihtilafli değildir. Uyuşmazlık, alınan dosya masrafının haksız şart niteliğinde olup olmadığı ve davalı tüketiciye iade edilip edilmeyeceği hususundadır.

Standart sözleşmeler, içeriğini kısmen veya tamamen genel işlem koşullarının oluşturduğu, tarafların karşılıklı müzakereleri sonucu değil, aksine, taraflardan biri veya üçüncü kişi tarafından önceden hazırlanmış hükümlerin kullanıldığı sözleşme tipi olarak tanımlanmakta olup, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 4822 Sayılı Kanunla değişik 6. maddesi ile, Avrupa Konseyi'nin 05.04.1993 tarihli, 1993/13/AET Yönergesinde ve bu yönergeyi iç hukuklarına aktaran Avrupa Birliği ülkelerinde, standart sözleşmelerde yer alan hükümlerin ve özellikle bu sözleşmelerin içeriğini oluşturan genel işlem koşullarının, haksız şart olduğuna ilişkin bir karine öngörülmüştür.

Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 6.maddesinin üçüncü fıkrasına göre, " Bir sözleşme şartı önceden hazırlanmışsa ve özellikle standart sözleşmede yer alması nedeniyle tüketici içeriğine etki edememişse, o sözleşme şartının tüketiciyle müzakere edilmediği kabul edilir. Sözleşmenin bütün olarak değerlendirilmesinden, standart sözleşme olduğu sonucuna varılırsa, bu sözleşmedeki bir şartın belirli unsurlarının veya münferit bir hükmünün müzakere edilmiş olması, sözleşmenin kalan kısmına bu maddenin uygulanmasını engellemez" hükmü yer almaktadır.

Yine 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 4822 Sayılı Kanunla değişik 6. maddesi ile sözleşmelerdeki "haksız şart" kurumu düzenlenmiş ve satıcı ve sağlayıcının tüketiciyle müzakere etmeden, tek taraflı olarak sözleşmeye koyduğu, tarafların sözleşmeden doğan hak ve yükümlülüklerinde iyi niyet kuralına aykırı düşecek biçimde tüketici aleyhine dengesizliğe neden olan sözleşme koşullarının haksız şart olup, taraflardan birini tüketicinin oluşturduğu her türlü sözleşmede yer alan haksız şartlar tüketici için bağlayıcı olmadığı belirtilerek, satıcı veya sağlayıcının, bir standart şartın münferiden tartışıldığını ileri sürüyorsa, bunu ispat yükünün ise ona ait olduğu belirtilmiştir. 4077 Sayılı Kanunun değişik 6 ve 31 maddelerine dayanılarak hazırlanan Tüketici Sözleşmelerindeki Haksız Şartlar Hakkında Yönetmeliğin 7. maddesinde ise "satıcı, sağlayıcı veya kredi veren tarafından tüketici ile akdedilen sözleşmede kullanılan haksız şartların batıl olduğu" hükmü getirilmiştir.

Davalı bankanın tacir olup, yaptığı masrafları tüketiciden isteme hakkı bulunduğu anlaşılmakta ise de, somut uyuşmazlığın tüketici hukukundan kaynaklandığı da gözetildiğinde, bankanın ancak davaya konu kredinin verilmesi için zorunlu, makul ve belgeli masrafları tüketiciden isteyebileceğinin kabulü gerekir. Buna göre; mahkemece, davalı bankadan bu yönde delilleri sorulduktan sonra, konusunda uzman bilirkişi ya da heyetinden, yukarıda belirtilen açıklamalar ışığında ve kredinin kullanılması için zorunlu, makul ve belgeli masrafların neler olduğunun tespiti noktasında rapor alınarak hasıl olacak sonuca göre bir karar verilmesi gerekirken bu yönler gözetilmeksizin eksik inceleme ile yazılı şekilde davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulü gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile Aşkale Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 13.03.2013 tarih ve 2013/ 4 esas 2013/ 26 karar sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına BOZULMASINA, 24.12.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Esas Karar

2013/2699 2013/4016

Y A R G I T A Y İ L A M I

Mahkemesi :Adana 5. Sulh Hukuk Hakimliği
Tarihi :11.12.2012
Numarası :2010/120 - 2012/1458
Davacı :Smenta Sağlık Vek. Av. Damla Yürekli
Davalı :Turgut Şenbal Vek. Av. Emrah Sökmen

Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükme karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz isteğinde bulunulmuş olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü:

- K A R A R -

Adana 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin temyiz edilmemek suretiyle kesinleşen 11.12.2012 gün, 2010/120 E., 2012/1458 K. Sayılı kararına karşı 1086 Sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 427/6. maddesi uyarınca Adalet Bakanlığının gösterdiği lüzum üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz isteğinde bulunulmuştur.

Kanun yararına bozma isteminde 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Yemine Davet" başlıklı 228. maddesinden sözedilmiş, aynı kanunun "yemini yerine getirecek kimseler" başlıklı 232. maddesinin 1. fıkrasında ise yeminin tarafa teklif olunacağı hususunun düzenlendiği mahkemece anılan hükümlere aykırı olarak yemin teklif edilen davalıya yemin davatıyesi çıkarılmaksızın vekiline yemin teklifinde bulunmak suretiyle hüküm kurulmasının usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülmüştür.

Somut olayda yargılamanın 11.09.2012 tarihli celsesinde delil listesinde "her türlü yasal delil" demek suretiyle yemin deliline de dayanmış olan davacı vekilene, karşı tarafa yemin teklif etme hakkı bulunduğu hatırlatılmış bu celse hazır bulunan davacı vekili müvekkili ile görüşüp beyanda bulunacağını beyan ettikten sonra müteakip 11.12.2012 tarihli celsede "01.10.2012 tarihli dilekçesinde belirtildiği hususlarda yemin teklifinde bulunduğunu" beyan etmiştir. Davacı tarafın yemin teklifinde bulunduğu celsede davalı asil hazır değildir. Hazır bulunan vekili Avukat Emrah Sökmen ise vekâletnamesinde bulunan yetkiye dayanarak yemin teklifini kabul etmediğini bildirmiş davalı vekilinin bu beyanına dayanılarak dava sonuçlandırılmıştır.

Davacı vekilinin yemin teklifi 6100 Sayılı HMK'nın 232 maddesine uygun olarak tarafa yöneltilmiştir, vekile yemin teklifi sözkonusu değildir. Ancak yeminin kabul veya reddi için vekâletnameye özel yetki konulmuş olsa bile vekil buna dayanarak yemini kabul veya red edemez. Vekilin yemini kabul veya red yetkisini kullanabilmesi için müvekkilin (yemin edecek kimsenin) yemin teklif olunan meseleyi öğrendikten sonra vekiline yeminin kabul veya reddini bildirmek için özel yetki vermiş olması gerekir. Çünkü, yeminin kabul veya reddini bildirmek için özel yetki ancak yemin edecek kimse tarafından yemin teklif olunan meseleyi öğrendikten sonra verilebilir(HUMK md. 63). Müvekkile durum bildirilmeden yemin teklif olunan celsede vekilin yemini reddetmesi usule aykırıdır. (Yargıtay 19. H.D. 2006/3948 E. 2006/5915 K., 02.06.2006 tarihli kararı. 4. H.D. 28.11.1969 tarih 9007 E., 9983 K. sayılı kararı.) Mahkemece açıklanan bu hususlar gözetilmeden davalı vekilinin teklif olunan yemini kabul etmediği gerekçesi ile yazılı şekilde davanın kabulüne karar vermesi usul ve yasaya aykırı görülmüş, kararın kanun yararına bozulması gerekmiştir.

SONUC: Yukarıda açıklanan nedenlerle Adana 5. Sulh Hukuk Mahkemesinin 11.12.2012 gün ve 2010/120 E., 2012/1458 K. sayılı kararının HUMK'nın 427/6. maddesi uyarınca kanun yararına **BOZULMASINA**, bozma kararının bir örneğinin Resmi Gazete'de yayınlanmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesine, 20.06.2013 gününde oybirliğiyle karar verildi.